

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.093 van 20 april 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 april 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2009.

Gelet op de artikelen 51/4 en 39/77 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. ENGELLEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart een Irakese Koerd te zijn afkomstig van Tuz Khurmatu.

Uw vader zou lid zijn geweest van de Baathpartij en zou als officier hebben gewerkt bij de veiligheidsdienst “Amn”. Uw vader en broer zouden sinds 10/07/2005 zijn ontvoerd.

U verdenkt leden van de KDP hiervan omdat uw vader in 1974 als lid van de communistische partij betrokken zou zijn geweest bij de dood van een lid van de KDP. Nadien zou uw vader lid geworden zijn van de Baathpartij en bij de “Amn” zijn gaan werken om vervolging door de autoriteiten tegen leden van de communistische partij tegen te gaan. In augustus 2005 zou u benaderd zijn geweest door twee leden van het Irakese verzet (H.M. en M.F.) om mee te vechten tegen het Amerikaanse leger en de Irakese regering.

Ze zouden u hebben uitgekozen omwille van het verleden van uw vader bij de Baathpartij en de veiligheidsdienst. U zou dit hebben geweigerd.

In september 2005 werd u opnieuw benaderd door diezelfde leden van het verzet en u weigerde opnieuw.

Op 03/10/2005 werd u een derde keer benaderd door dezelfde personen en u weigerde een derde keer.

Daarop zouden ze u hebben bedreigd.

U ging nog diezelfde dag naar de politie en een dag later zouden die personen zijn aangehouden. Wegens gebrek aan bewijs werden ze echter vrijgelaten op 08/11/2005. Daarop zou u uw huis in Tuz hebben verlaten.

Enkele dagen later vielen (H.M.) en enkele gemaskerde mannen het huis binnen op zoek naar u. Daarop besliste u het land te verlaten.

U zou Irak hebben verlaten op 26/11/2005. Op 07/12/2005 zou u in België zijn aangekomen waar u dezelfde dag asiel aanvraag. Uw oom zou op 15/05/2006 zijn vermoord omdat hij u zou hebben geholpen naar Europa te komen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: nationaliteitsbewijs, overlijdensakte van uw oom, vier dreigbrieven.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt als zou er in uw hoofde sprake zijn van persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U vreest te worden vervolgd door leden van het Irakese verzet omdat u weigerde met hen samen te werken.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring als zou uw vader officier zijn geweest bij de veiligheidsdienst ten tijde van het regime van Saddam.

Nochtans is dit niet zonder belang aangezien de werkzaamheden van uw vader bij de veiligheidsdienst en zijn lidmaatschap van de Baathpartij volgens uw verklaringen de redenen waren waarom u benaderd werd door leden van het Irakese verzet (CGVS, 13/06/08, p. 16).

Zo legt u geen enkel begin van bewijs voor i.v.m. het engagement van uw vader bij de Baathpartij en zijn werk bij de veiligheidsdienst.

U beweert dat u een bewijs heeft dat werd opgesteld door het politiebureau waar uw vader werkte en dat bevestigt dat uw vader bij de veiligheidsdienst werkte. U zou dit via e-mail hebben ontvangen maar u kon het niet voorleggen omdat u de e-mail niet kon uitprinten, zo zegt u (CGVS, 13/06/08, p. 11).

Deze verklaring is zeer twijfelachtig. U bent immers al van 30/03/2006 op de hoogte van het feit dat verder onderzoek van uw asielaanvraag noodzakelijk is. U heeft, met andere woorden, meer dan tijd genoeg gehad om eventuele bewijzen i.v.m. de werkzaamheden van uw vader bij de veiligheidsdienst te verzamelen.

Uw bewering dat u niet wist dat u nogmaals gehoord zou worden en dat u dacht dat u gewoon drie jaar moest wachten om geregulariseerd te worden, is allerm minst een verklaring voor het niet kunnen voorleggen van documenten die kunnen bewijzen dat uw vader bij de veiligheidsdienst werkte (CGVS, 13/06/2008, p. 18).

Verder zijn uw verklaringen i.v.m. de werkzaamheden van uw vader bij de veiligheidsdienst zeer vaag en tegenstrijdig.

Zo weet u niet precies bij welke veiligheidsdienst ("Amn") uw vader zou hebben gewerkt (CGVS, 13/06/08, p. 5). U beweert dat er slechts één "Amn" bestond (CGVS, 13/06/08, p. 6). Dit is tegenstrijdig met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat er wel degelijk meerdere veiligheidsdiensten bestonden, die allen de naam 'Amn' ('veiligheid') in zich droegen.

Dat u, als zoon van een officier van de veiligheidsdienst, niet weet dat er verschillende veiligheidsdiensten bestonden, en dat u niet weet bij welke dienst uw vader werkzaam was, is uitermate ongeloofwaardig. Dit temeer u vertelt dat uw vader van 1979/1980 tot aan de val van het regime van Saddam voor de veiligheidsdienst zou hebben gewerkt.

Verder beweerde u tijdens het eerste interview op het Commissariaat-generaal dat u niet wist welke rang hij als officier had (CGVS, 29/03/06, p. 4). Tijdens het tweede interview verklaarde u eerst dat u niet wist of er rangen waren binnen het officierenkorps (CGVS, 13/06/08, p. 5). Later verklaarde u dan weer dat de rang van uw vader "Sabid Amn" was (CGVS, 13/06/08, p. 8). Op de vraag of er dan toch rangen waren binnen het officierenkorps kan u plots wel de rangen opsommen (CGVS, 13/06/08, p. 8). Ook weet u niet wie de grote baas was van de veiligheidsdienst (CGVS, 13/06/08, p. 9). Van de zoon van een officier van

de veiligheidsdienst mag toch worden verwacht dat hij een begin van kennis hierover heeft alsook coherente verklaringen weet af te leggen.

Over de taken van uw vader bij de "Amn" beweerde u tijdens het eerste interview op het Commissariaat-generaal dat uw vader u enkel vertelde dat hij als ambtenaar werkte en dat hij niemand kwaad deed. Nog volgens uw verklaringen wilde uw vader er verder niets over kwijt (CGVS, 29/03/06, p. 5).

Het is zeer bevreemdend dat uw vader, die vanaf uw geboorte tot de val van het regime bij de veiligheidsdienst heeft gewerkt, nooit iets meer heeft verteld over zijn functie.

Tijdens het tweede interview weet u dan plots dat uw vader mensen moest arresteren en huizen omsingelen (CGVS, 13/06/08, p. 7, p. 11), dat hij naar vergaderingen moest gaan in Tikrit en Kirkuk (CGVS, 13/06/08, p. 7), dat hij patrouilles kon organiseren en zelf controleposten kon oprichten (CGVS, 13/06/08, p. 8) en dat hij smokkelroutes onder controle moest houden (CGVS, 13/06/08, p. 6).

Dat u dit alles plots zou weten, is hoogst eigenaardig.

Verder zijn ook uw verklaringen van wat er met uw vader, als voormalig lid van de veiligheidsdienst, is gebeurd na de val van het regime weinig geloofwaardig.

U verklaarde u dat het heel bekend was in Tuz dat uw vader bij de veiligheidsdienst werkte (CGVS, 13/06/08, p. 9). In dat opzicht is het heel bevreemdend dat hij, volgens uw verklaringen, na de val op geen enkele manier werd vervolgd of bedreigd, dat er geen wraakacties waren van mensen die hij vroeger had gearresteerd en dat hij nooit werd opgepakt of ondervraagd door de Amerikanen (CGVS, 13/06/08, p. 12).

Verder verklaarde u tijdens het eerste interview op het Commissariaat-generaal dat uw vader na de val gedurende een maand bij uw oom verbleef en dat hij na de amnestie terug naar huis kwam (CGVS, 29/03/06, p. 6). Tijdens het tweede interview verklaarde u hierover echter dat uw oom hem na de val voor een paar dagen ergens naar toe bracht en dat er na enkele dagen een oproep kwam voor amnestie (CGVS, 13/06/08, p. 12).

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw bewering als zou uw vader tewerkgesteld zijn geweest bij de veiligheidsdienst van 1979/1980 tot aan de val van het regime.

Uw bewering als zou u om die reden benaderd zijn door leden van het Irakese verzet (CGVS, 13/06/08, p. 16) is bijgevolg ook niet geloofwaardig.

Ook is het in deze zeer bevreemdend dat u niet weet welke graad uw vader had binnen de Baathpartij (CGVS, 13/06/08, p. 9) en u zelfs niet blijkt te weten welke graden er zijn binnen de Baathpartij (CGVS, 13/06/08, p. 9).

Aangezien u het lidmaatschap van deze partij van uw vader inroept als één van de redenen waarom u benaderd werd door leden van het Irakese verzet (CGVS, 13/06/08, p. 9) mag van u toch worden verwacht dat u weet welke graden er zijn en welke graad uw vader had.

Ook uw verklaringen over de ontvoering van uw vader en broer zijn niet geloofwaardig en ondermijnen verder de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Uw vader en broer zouden op 10/07/05 zijn ontvoerd, sindsdien heeft u niets meer van hen vernomen (CGVS, 29/03/06, p. 6; CGVS, 13/06/08, p. 13). U weet echter niet waarom of door wie ze zouden zijn ontvoerd (CGVS, 13/06/08, p. 13). Volgens uw verklaringen heeft niemand de ontvoering opgeëist en werd er geen losgeld gevraagd (CGVS, 13/06/08, p. 13, p. 14).

Verder verdenkt u echter de KDP van de ontvoering omwille van een incident tussen uw vader en de KDP in de jaren '70 (CGVS, 29/03/06, p. 7; CGVS, 13/06/08, p. 13).

Deze bewering is weinig geloofwaardig aangezien, naast het feit dat zoals boven aangetoond uw vaders profiel danig in twijfel dient te worden getrokken, u zelf heeft verklaard dat uw vader tussen de jaren '70 en 10/07/05 nooit meer iets heeft gehoord van de KDP en hij nooit bedreigd is geweest door de KDP in die periode (CGVS, 13/06/08, p. 14). U beweert bovendien dat de KDP zelf heeft verklaard niets met de ontvoering van uw vader te maken te hebben (CGVS, 13/06/08, p. 14).

Ook over uw huis in Tuz in de Hay Tamim wijk, waar u sinds 1983/1984 met uw familie zou hebben gewoond (CGVS, 13/06/08, p.2-3), legt u tegenstrijdige verklaringen af.

Tijdens het eerste interview op het Commissariaat-generaal beweerde u dat dit huis eigendom was van de familie en dat uw moeder en zus er zijn vertrokken omdat ze door de KDP werden lastig gevallen (CGVS, 29/03/06, p. 6).

Tijdens het tweede interview verklaarde u echter dat het huis in de Hay Tamim wijk eigendom was van de autoriteiten (CGVS, 13/06/08, p. 10) en dat uw moeder en zus er werden verdreven door de nieuwe autoriteiten (CGVS, 13/06/08, p. 3).

Bovenstaande tegenstrijdigheden ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovenstaand betoog laat niet toe te besluiten dat er in uw hoofde sprake is van persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

Het nationaliteitsbewijs toont enkel uw identiteit aan, dewelke hier niet ter discussie staat.

De dreigbrieven die u voorlegt, vermogen niet de appreciatie van uw asielaanvraag te wijzigen. Ze kunnen immers door eender wie en eender waar zijn opgesteld. Documenten moeten gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier gezien bovenstaand betoog allerminst het geval is.

Uw bewering als zou u die dreigbrieven hebben ontvangen van de terroristische groepering die u eerder had gevraagd met hen samen te werken (CGVS, 13/06/08, p. 11-12), is gezien de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas volstrekt ongeloofwaardig.

De overlijdensakte van uw oom is evenmin in staat iets te veranderen aan de appreciatie van uw asielrelaas. De akte spreekt zich enkel uit over de dood van uw oom, maar zegt niets over de reden van zijn dood.

U beweert dat uw oom in uw plaats werd vermoord (CGVS, 13/06/08, p. 13). Deze bewering is, gezien de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, absoluut niet geloofwaardig.

Wat betreft uw aanvraag tot het verkrijgen van het statuut van subsidiaire bescherming, dient gewezen te worden op artikel 55/4 c van de Vreemdelingenwet. Dit artikel stipuleert dat men wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling een ernstig misdrijf heeft gepleegd. U blijkt te zijn veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf wegens uw betrokkenheid bij mensenhandel en bendevoering. Het misdrijf dat u begaan heeft en waarvoor u veroordeeld bent kan niet anders dan als een ernstig misdrijf worden gekwalificeerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder meen ik dat u op basis van artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet uitgesloten dient te worden van de status van subsidiaire bescherming."

2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift in hoofdorde aan dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen over voldoende middelen beschikt om de waarachtigheid van zijn relaas na te gaan en wijst op het feit dat hij betreffende een aantal belangrijke elementen in dat relaas, coherente verklaringen heeft afgelegd.

Verzoeker verklaart dat hij slechts vermoedde dat het motief waarom H.M. en M.F. hem wilden inlijven in een terroristische groepering, de vroegere functie van zijn vader betrof maar dat hij hierover geen zekerheid heeft. Dit motief is volgens verzoeker bijgevolg niet relevant.

Aldus is volgens verzoeker, de motivering van de bestreden beslissing die in hoofdzaak gesteund is op de activiteiten van zijn vader en verzoekers onwetendheid dienaangaande, evenmin dienend ter beoordeling van het relaas.

Verzoeker is van mening dat hij concrete elementen en namen heeft vermeld, die door de Commissaris-generaal gemakkelijk te controleren zijn.

Verzoeker vermeldt in dit verband de door hem voorgelegde dreigbrieven. Door deze niet te onderzoeken, is de Commissaris-generaal volgens hem tekort geschoten aan de materiële motiveringsplicht, aan het zorgvuldigheidsbeginsel, aan het redelijkheidsbeginsel en aan het beginsel van de fair-play.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus laat verzoeker gelden dat de Commissaris-generaal eenvoudigweg verwijst naar zijn veroordeling door de Correctionele Rechtbank te Leuven wegens mensensmokkel zonder te motiveren waarom deze de kwalificatie van ernstig misdrijf zou kunnen wegdragen.

Verzoeker verwijst naar de voorbereidende werken bij het tot stand komen van de wetwijziging, waarin werd overwogen om de mogelijkheden tot uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van artikel 55/4 van de wet van 15 december 1980, te beperken. Verzoeker meent dat dergelijke vaststelling volstaat om te besluiten dat de uitsluiting in het kader van voormeld artikel 55/4, zeer restrictief moet worden toegepast.

3. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een asielzoeker (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker moeten niet noodzakelijk worden opgenomen in het arrest (RvS 19 december 2007, nr. 178.028).

4.1. De Raad stelt vast dat verzoeker wel degelijk verklaarde dat hij omwille van de activiteiten van zijn vader, werd gevraagd mee te werken met het Irakese verzet. Verzoeker verklaarde dat men hem vroeg toe te treden omdat zijn vader een loyaal lid was van de "Baath"-partij en dat ze hem als zijnde zijn zoon, vertrouwden. Aldus maakt deze bewering de kern uit van het relaas.

Dat verzoeker er, na uitgebreide bevraging door de ambtenaar van het Commissariaat-generaal, niet in slaagt om op elementaire vragen omtrent de activiteiten van zijn vader, te antwoorden, is ongeloofwaardig. Van een persoon die beweert dat zijn vader bij een Irakese veiligheidsdienst werkte, kan in redelijkheid worden verwacht dat hij op de hoogte is van het bestaan van meerdere veiligheidsdiensten, van een rudimentaire kennis van de ambtstaken van zijn vader, alsook van de plaats die zijn vader bekleedt in de "Baath"-partij.

Deze onwetendheid in hoofde van verzoeker staat trouwens in schril contrast met de algemene bekendheid dat zijn vader voor de "al-Amn" werkte ("*heel goed bekend*", zie het verhoorblad van 13 juni 2008, p. 9).

Dat verzoeker eerst stelde dat zijn vader "*orde op zaken moest stellen binnen kantoor*" (zie voormeld verhoorblad, p. 9) om vervolgens zijn verklaringen te wijzigen en te stellen dat hij controles organiseerde, mensen arresteerde "*hij kwam geen verhalen vertellen maar hij deed het wel. Mensen kwamen naar ons huis om te vragen om iemand vrij te laten, maar mijn vader zei dat hij niets kon doen*" (zie het verhoorblad, p. 11), draagt er ook niet toe bij om zijn verklaringen als geloofwaardig aan te nemen.

Bij zijn verhoor op 13 juni 2008 op het Commissariaat-generaal (zie het verhoorblad, p. 11) maakte verzoeker tot staving van zijn beweringen omtrent het engagement van zijn vader bij "Baath" en "al-Amn", melding van een politieverklaring waarin gesteld werd dat "zijn vader bij Amn werkte, problemen heeft ondervonden ten gevolge van zijn dienst aldaar, verdwenen of gedood is en verzoekers oom vermoord is omwille van zijn problemen".

Verzoeker bracht die verklaring niet bij maar vermeldde dat "*hij aan zijn moeder gevraagd had die per post op te sturen*".

Op basis van de voormelde vaagheden en tegenstrijdigheid besloot de Commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas.

Aangaande voormelde politieverklaring moet verwezen worden naar de overweging onder 'Tenlastelegging D (zie p. 12) van het vonnis van 20 januari 2009 van de Correctionele Rechtbank te Leuven -fotokopie van bedoeld vonnis was gevoegd bij de Nota van 9 april 2009 van de Commissaris-generaal, waarbij wordt vastgesteld dat uit af luistermaatregelen is gebleken dat verzoeker op bestelling en tegen betaling, een attest bekwam opgesteld door de politie van Does (lees "*Tuz Khurmatu*"), Irak, waarin wordt vermeld dat hij werd bedreigd door een groep terroristen en dat hij dit attest wilde gebruiken om zijn asielaanvraag te ondersteunen.

Onder overweging D op pagina 3 van het vonnis wordt vermeld dat dit stuk tegen betaling van 700 euro werd nagemaakt ter ondersteuning van de asielaanvraag, dat een ingescande versie van het valse stuk werd aangewend bij een verhoor bij het Commissariaat-generaal, en dat dit stuk alle kernelementen van het relaas diende te staven, te weten dat verzoekers vader voor de Iraakse geheime dienst werkte, dat de vader en broer van verzoeker ontvoerd werden door terroristen en dat verzoeker bedreigd werd door terroristen.

De Correctionele Rechtbank heeft de verbeurdverklaring bevolen van dit **valse** document.

In acht genomen wat voorafgaat komt de Raad tot het besluit dat de verklaringen van verzoeker omtrent de activiteiten van zijn vader, ongeloofwaardig zijn waardoor ook aan zijn beweerde problemen, geen geloof kan worden gehecht zeker in acht genomen het gebruik van een vals document dienaangaande.

Verzoekers stelling dat hij coherente verklaringen aflegde betreffende andere elementen in zijn relaas, doet aan voormeld besluit geen afbreuk, noch het feit dat bepaalde zaken door de Commissaris-generaal niet zouden zijn onderzocht.

De Commissaris-generaal is immers niet verplicht om alle elementen uit een dossier te onderzoeken maar kan zich beperken tot het in overweging nemen van die elementen die naar gelang het geval leiden tot de erkenning of de weigering van de vluchtelingenstatus of de toekenning of weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Men kan in rechte van de Commissaris-generaal niet vragen dat hij alle mogelijke scenario's onderzoekt en indien hij dit niet doet, hem aanwrijven dat hij onredelijk en onzorgvuldig te werk is gegaan en bijgevolg het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden. Deze schendingen worden ten andere, net zoals de schending van het beginsel van de fair-play, door verzoeker niet uitgewerkt.

4.2. Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

5.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift (zie p. 5) dat er geenszins sprake is van een ernstig misdrijf in zijn hoofd. Hij laat gelden dat verweerder eenvoudigweg verwijst naar het gegeven dat hij veroordeeld is wegens mensenhandel en bendevoering zonder te motiveren waarom dit de kwalificatie van ernstig misdrijf zou wegdragen.

Verzoeker wijst er op, onder verwijzing naar een ingediend amendement aangaande de voorgestelde tekst van artikel 55/4 c van de wet van 15 december 1980, dat de kwalificatie "ernstig misdrijf" restrictief dient benaderd te worden en stelt dat de bestreden beslissing in gebreke bleef aan te geven waarom in casu aan de voorwaarden van voormeld artikel zou zijn voldaan.

5.2. Verweerder heeft op 10 april 2009 informatie bijgebracht (zie voormelde Nota van 9 april 2009) waaruit blijkt dat de Correctionele Rechtbank te Leuven op 20 januari 2009 een vonnis heeft gewezen lastens verzoeker; tegen voormeld vonnis op tegenspraak gewezen, werd geen beroep ingediend.

Bij voormeld vonnis werd verzoeker, naast anderen, veroordeeld wegens mensensmokkel gepleegd met de in artikel 77quater van de wet van 15 december 1980 opgenomen verzwarende omstandigheden dat van deze activiteit een gewoonte werd gemaakt en het een daad van deelneming betreft aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, tot een gevangenisstraf van drie jaar, naast onder meer een geldboete en een

ontzetting uit de in artikel 31 van het S.W.B. genoemde rechten gedurende een periode van vijf jaar.

5.3. Artikel 55/4 c van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

De Raad is er zich van bewust dat de bepaling van artikel 55/4 c een uitzonderingsbepaling betreft met zware gevolgen en dan ook met omzichtigheid moet worden toegepast.

Bij vonnis van 20 januari 2009 Correctionele Rechtbank te Leuven werd verzoeker veroordeeld werd “wegens mensensmokkel gepleegd met de in artikel 77quater Vreemdelingenwet verzwarende omstandigheden dat van deze activiteit een gewoonte werd gemaakt en het een daad van deelneming betreft aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging”, tot een gevangenisstraf van drie jaar, naast onder meer een geldboete en een ontzetting uit de in artikel 31 van het S.W.B. genoemde rechten gedurende een periode van vijf jaar.

De Correctionele rechtbank beoordeelt de gepleegde feiten als “ernstig” (zie 4.2., p. 12).

Uit de lezing van het vonnis blijkt (zie “3. Bespreking van de tenlasteleggingen”, p. 6) onmiskenbaar dat verzoeker hoofdzakelijk actief was in het organiseren van transporten, verschillende contacten had in het buitenland en mee instond voor de financiële onderhandelingen en het garanderen van de betalingen uit Irak; dat hij nauwe contacten had met andere veroordeelden en verschillende personen inschakelde die moesten zorgen voor de tijdelijke opvang van illegalen en de transporten.

De handelwijze van verzoeker is inderdaad niet te verenigen met de humanitaire inslag van de subsidiaire beschermingsstatus.

In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat verzoeker een ernstig misdrijf heeft gepleegd zoals bedoeld in artikel 55/4 c van de voormelde wet, zodat hij derhalve dient uitgesloten van het voordeel van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 april 2009 door:

dhr. M. BONTE, wvd. kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. W. MULS, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M.-C. GOETHALS, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE